

Ziedi manai kaimiņienei

Pēteris E., 10 gadi, no Jūtas, ASV

Pirms dažiem gadiem nomira manas kaimiņienes vīrs. Viņa ļoti bēdājās.

Es zinu, kā tas ir — zaudēt kādu, kuru tu mīli. Kad man bija 3 gadi, nomira mana mamma. Pēc viņas nāves manas apkaimes bērni man un brāļim uzrakstīja zīmītes un izrotāja mūsu pagalmu ar rotaļlietām. Es gribēju izdarīt savai kaimiņienei kaut ko tikpat jauku.

Es lūdzu, lai zinātu, ko es varu darīt, lai palīdzētu. Man prātā ienāca doma, ka es viņai Valentīndienā varētu uzdāvināt ziedus. Taču man vajadzēja nopelnīt naudu, lai tos nopirktu. Es uzrakstīju šo mērķi — nopelnīt naudu — savā *Bērnu ceļvedī*.

Es nopelnīju naudu, palīdzot citiem paveikt dažādus darbiņus. Mana vecmāmiņa man samaksāja par to, ka es sakopu viņas dārzu un sagrābu lapas viņas pagalmā. Mājās es nopelnīju naudu, apgriežot krūmus aiz mūsu šķūņa. Pagāja vairāki smaga darba mēneši, līdz es nopelnīju pietiekami daudz naudas.

Beidzot man bija tik daudz, lai es varētu doties uz veikalu un nopirkt ziedus. Kad pienāca Valentīndiena, es savai kaimiņienei uzdāvināju ziedus ar zīmīti. Viņa bija ļoti priecīga. Arī es sirdī sajutu siltumu un prieku. Es pateicos Debesu Tēvam, ka Viņš man palīdzēja paveikt to, ko Viņš vēlējās. ●